

QUINZENARIO AUTONOMISTA

ANY I.

GRANOLLERS 18 MARS DE 1905

NÚM. 2

La redacció no respón dels treballs firmats.

Los originals no 's retornan.

Redacció y Administració

PLASSA PERPINYÀ, 14

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre. 0'75 ptas.
Número solt 0'15 »

Essent nacionalista l' acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y el dever de cooperarhi tots el catalans moguts per las aspiracions del Nacionalisme, qualsevulga que sia llur pensar y sentir en materias religiosas, politicas y socials. —(Declaració de la VII Assamblea de la Unió Catalanista.)

Catalanisme práctic

El catalanisme práctic, l' ensenyansa que 'n podriam dir materialisada ó gráfica de las doctrinas autonomistas tan á las personas il-lustradas com á las incultas, però especialment á n' aquestas últimas, enteném que 's lo més adequat, lo camí mes recte pera fer prossélits fermes y ben convensuts pera la nostra causa, la causa de la salvació de Catalunya.

Y en efecte, si á la inmensa majoria d' aquellas personas que, ó son indiferents ab aquesta cuestió ó segueixen per viarans de teorías erróneas y mal entesas, s' els hi expliqués d' una manera clara, sencilla y ab exemples práctichs, trets de la realitat mes innegable, lo modo de ser y de fer del catalanisme, casi totas ellas passarian á engroxir las filas del já nombrós exercit autonomista.

Pera molts, especialment aquells que han tingut la desgracia de alcansar solsament una instrucció molt deficient ó casi nula, lo catalanisme, no es mes que un partit polítich reaccionari, defensor exclusiu de la burgesia y del clero. Pera altres lo catalanisme es lo carlisme disfressat. Y finalment pera 'ls menos, y entre aquestos s' hi contenen personas que presumen d' instruhidas, lo catalanisme representa en els temps que vivim un retrocés ab tendencias medi-evals com lo feudalisme, ó be es sencillament una utópia, una negació.

Tots aquets conceptes completament falsos, enterament equivocats de lo que es y vol lo catalanisme, provenen d' una mateixa causa: desconeixement absolut de la materia que tractan, ignorancia lamentable del assumpto que se 'ls hi presenta, units aquet desconeixement y aquesta ignorancia en algunas ocasions ab una malévola prevenció que já s' han cuydat d' infiltrar en sos enteniments y en sos cors, certs individuos tan mesquins com miserables, perquè aixís convenia al seu *modus vivendi*, al seu agoisme degenerat ó al seu servilisme, encoberts ab una tela d' ideal sublim y barnissats ab una capa de ficticia bona fé.

Es indispensable que á totas aquestas personas profanas en lo modo de ser y voler del catalanisme, se 'ls hi expliqui be y detalladament, es necessari que se 'ls hi digui: El Catalanisme no es, ni ha sigut may un partit polítich ni reaccionari, puig nó es cap partit polítich l' esclat intens d' amor á la terra, lo desitj de portar dias de prosperitat y progrés á nostra Patria, l' entusiasme per la nostra propia redempció, no es un partit reaccionari aquell en que hi caben perfectament personas del tot heterogéneas y antitéticas en pensar y sentir ab materias religiosas, no es un partit reaccionari defensor de la burgesia, aquell que en primer lloch, proclama la supressió de las quintas y dels consums que afectan directament, casi exclussivament al element obrer y al mancat de fortuna, y que trevallia ab desinterés pel benestar

del proletariat.

Convé ferlos hi entendre que 'l Catalanisme no es lo carlisme disfressat, ni molt menos. El carlisme te per lema Deu, Patria y Rey, mentres que 'l Catalanisme te per lema unicament Patria. La paraula Deu que en lo carlisme significa una idea religiosa determinada, el Catalanisme la deixa al recte criteri y conciencia de cada hù. La paraula Rey que en el carlisme significa una forma de govern definida, el Catalanisme en fa abstracció momentánea, per considerar y entendre que actualment no es aquesta cuestió de capital importancia pera la regeneració del nostre País. El Catalanisme no es un simple partit á la madri lenya com alguns pensan equivocadament, es mes gran, mes sublim, es un sentiment patri, es l' esprit nacional, que fa titánichs esforços pera enderrocar l' uniformisme que ofega las sevas energias, y arruina al cos gegantí de sas comarcas.

Convé finalment ferlos hi entendre, que 'l Catalanisme no es un moviment retrógrado ab tendencias medi-evals, sino molt al contrari que vá á la devantera del progrés, com ho prova hasta la evidencia el fet d' estar implantat lo regim autonomista en los Estats mes avensats del mon. El Catalanisme lluny de volguer retrocedir als temps dels antíchs casals ab los corresponents *senyors de horca y cuchillo* ó de vidas y hisendas, trevallia ab totas las sevas forsas pera conseguir la igualtat social dintre la lley